

40 Fugitivi accedentes ad studia, excommunicantur.

Qui extra monasterium audiunt leges, & medicinam excommunicantur. ibid.

45 Excommunicantur, qui transiunt ad aliam Religionem.

38.

Dixi superiori questione & superiori nu. quod fugitivi cum habitu ex communi jure, non afficiuntur aliqua censura, nisi quibusdam casibus exceptis, qui nunc sunt explicandi. Primus est, si Religiosi, se transferant ad partes ultra marinas, maxime ubi pauci fideles degunt, absque suorum Prælatorum licentia, incidunt in excommunicationem reservatam in extravaganti ad nostram de Regularibus De quo Bonacin. de clausura q. 2. puncto 4.

Extravag. ad nostram. Bonacina.

39.

Secundo, Accedentes ad curias Principum sine licentia ad effectum nocendi suis, incurunt in excommunicationem non reservatam in Clementina. In agro de statu Monachorum; de quo Suarez tom. 5. ad 3. part. disp. 23. sect. 5. n. 6. Filliuc. tract. 1. 4. cap. 8. quest. 6. num. 140. Sayrus de censur. lib. 3. cap. 34. num. 27. Bonacin. citata quest. 2. punct. 5.

Clement. in Agro. Sbar. Filliuc. Sayrus. Bonacina.

40. Cap. U. periculosa. Sayrus. Filliucius. Sanchez. Sanctarel.

Ter id. Accedentes ad studia sine suorum Prælatorum licentia incurunt excommunicationem non reservatam, cap. 2. ut periculosa. Ne clerici, vel Monachi in 6. Sayrus citato lib. 3. cap. 33. num. 20. Filliucius citato cap. 8. quest. 4. num. 136. Sanchez tom. 2. in Decalog lib. 6. cap. 8. num. 72. & sequentibus Sanctarellus in tractatu de Apostata cap. 2. Quarto, Se conferentes extra monasterium ad audiendas leges, aut medicinam; incurunt excommunicationem non reservatam, latam, cap. Magnopere. Ita Doctores proxime citati.

41. Rodrig. Azor. Lessius. Suarez. Sanchez.

Quinto, illicite transiendo ad aliam Religionem. De quo Rodriguez tom. 1. questionum quest. 30. art. 1. cum sequentibus. Azor. part. 1. lib. 11. cap. 16. Lessius de justitia lib. 2. cap. 4. 1. dub. 15. Suarez de Relig. tom. 4. lib. 3. cap. 2. Sanchez lib. 6. citato cap. 8. Sed de hoc latius verb. transi. us ad Relig.

QUÆSTIO XII.

Apostata an sint excommunicati ex jure, vel ex peculiaribus constitutionibus?

SUMMARIUM.

42 Apostata fugientes sine habitu sunt excommunicati.

43 Una sententia affirmat fugientes cum habitu esse excommunicatos.

44 Secunda sententia ex jure negat.

45 Ex multis privilegiis, ac ex usu Religionum est affirmandum.

42. C. Ne clerici.

Apostatae fugientes à Religione, vel discedunt cum habitu, vel sine habitu, qui sine habitu fugiunt, sunt excommunicati. Ut habetur expressè, cap. 2. Ne clerici, vel Monachi, qui verò cum habitu fugiunt, animo deserendi statum religiosum, & ad illam non

revertendi, quod est requisitum ad Apostasiam, ut ex communi sententia dixi supra q. 2. n. 7. de his.

Tota questio est, an iste Apostata, qui fugit cum habitu, animo deserendi religionem, sit excommunicatus in jure, affirmant Rocela Tabiena, Henriquez, & alii, quos citant, ac sequuntur Azor, tom. 1. lib. 12. cap. 17. quest. 6. Miranda tom. 1. quest. 51. art. 1. conclus. 2. Portellus in Additionibus ad dubia, num. 7. & fundantur in eo quia in dicto, cap. Ne clerici, vel monachi, finis prædictæ legis est tendit, contra habitum suæ religionis dimittentes, ut eisdem periculosa occasio vagandi subtrahatur; ut in proemio dicti capituli dicitur; liberè ergo evagantes extra claustrum sine habitu induti, sive eo exiit faciunt contra dispositionem dicti juris, ac proinde incurunt in prædictam censuram.

43.

Rocela. Tabiena. Henriquez. Azor. Miranda. Portel.

Contraria sententia est communis, & vera, ita Sylvester Angelus, Tabiena, Aragonius, Banpez, Lessius, Rodriguez tom. 1. summa in 2. editione cap. 43. num. 1. fin. Suarez tom. 5. ad 3. part. disp. 23. sect. 6. num. 1. Sanchez tom. 2. in Decalog. lib. 6. cap. 8. num. 20. M. Lezana tom. 1. cap. 16. numer. 12. Probatur, quia in dicto, cap. Ne clerici, vel Monachi, solum professi tenent habitum suæ religionis dimittentes excommunicantur. Nec obstat finem ejus excommunicationis esse subtrahere occasionem vagandi religionis, quia textus non quæcumque occasionem comprehendit, sed occasionem ex habitu dimissione proveniente, imò dum retinetur habitus, non datur tanta occasio: nam Apostata ex habitu cognoscuntur religiosi, & poterunt capi, & suæ religioni restitui.

44.

Sylvest. Tabiena. Aragon. Bañez. Lessius. Rodrig. Suar. Sanchez. Lezana.

Quamvis hæc ita sint de jure communi, tamen certum est, quod Apostata à Religione incidunt in excommunicationem reservatam superioribus suæ Religionis. Ita Sanchez citato cap. 8. num. 11. Lezana citato num. 13. Calarubias in compend. Privilegiorum mendicant. verb. Apostata ab ordine. Hieronym. Rodrig. Resolut. 1. n. 28. sufficit proponere privilegium concessum à Pio V. Societati Jesu, & habetur in Bullario ipsius Societatis pag. 94. & in Compendio Societatis verb. Apostata §. 1. ubi dicitur. Si quis post emissam vota secundum Societatis constitutiones, ab ea ad seculum recesserit, etiam præterea cujusvis indulti concessi, aut concedendi, absque expressa sui superioris licentia, ad id ab eo specialiter obtemperata, ipso facto est excommunicatus, & absolvi nequit, nisi à Romano Pontifice, vel superiore Societatis. De quo privilegio per viam participationis communicant alia religiones, ut testatur Pellizarius tom. 2. tract. 8. cap. 8. num. 8. Aliud privilegium concessum eidem Societati ex Gregorio XIII. refertur ad idem intentum.

45.

Sanch. Lezana. Calarubias. Hieron.

Privilegium Societatis.

Secundum ergo prædicta privilegia, ac alia multa, & communem praxim Religionum, tales Apostatae habentur excommunicati excommunicatione reservata suis superioribus. In nostra Carmelitana Religione eorum absolutio reservata est Priori Generali, vel Provincialibus, sub quorum obedientia prædicta crimina perpetrarunt, part. 5. constitut. cap. 12. nu. 2. & in omni Religione à suo Superiore, vel ex ejus commissione sunt absolvendi. Suar. tom. 4. de Relig. tract. 8. lib. 3. cap. 4. n. 21.

46.

Constitut. Catmeli.

QUÆSTIO

QUÆSTIO XIII.

An Apostata sint irregulares?

SUMMARIUM.

47 Apostata ex jure nullam habent irregularitatem.

Suscipientes Ordines sacros in tali statu sunt suspensi.

48 Apostata cum sint excommunicati, exercent Ordinem sacrum, quia sunt excommunicati, sunt irregulares.

49 Apostata ipso jure sunt infames, & inde irregulares.

47.

Non loquimur de penis assignatis per particulares Religionum Constitutiones, sed tantum de jure communi. Et si aliqui dicant tales Apostatas de jure communi esse irregulares, tamen hoc est falsum, ut advertit Lezana tom. 1. cap. 16. numero decimo tertio. Ad hoc enim nullus ostenditur Textus; si tamen Apostata in tali miserimo statu suscipiat Ordinem sacrum, non potest in illo ministrare, sed manet suspensus, donec à Papa, vel juxta aliquos à suo Præloato dispensetur, ut habetur cap. finali, de Apostatis. Suarez tomo quinto, ad tertium partem, disputatione trigesima prima, sectione sexta Sanchez lib. 6. in Decalog cap. 8. num. 21.

Lezana.

Cap. final. Suarez.

Sanchez.

48.

Et quamvis Apostata ex vi juris communis non habeant irregularitatem; tamen frequenter cum sint excommunicati exercent Ordinem sacrum; proindeque sunt irregulares; & hoc non ex vi Apostatae præcisè, sed excommunicationis, qua tenent. Suarez citato tomo quinto, disputatione trigesima prima, sectione sexta numero secundo. Sanchez citato capite octavo, num. 25. 26. Dixi exercendo Ordinem sacrum, quia Ordines Minores etiam à laicis exercentur ex communi consuetudine, etiam cum solemnitate. Ita Avila disputatione nona, sectione secunda. Toletus libro secundo, cap. 67. numero quarto. Navarrus in summa, verb. Irregular. num. 142. & alii, quos citat, ac sequitur Bonacina de irregularitate, disp. 7. quest. 3. punct. 5. num. 1.

Suarez.

Sanchez.

Avila. Toletus. Navar.

Bonacina.

49.

Deinde Apostatae, dum perseverant in Apostasia, sunt de jure infames, & ut tales non admittuntur in testes; deindeque ex hoc capite sunt etiam irregulares: nam omnis infamis est irregularis secundum sententiam Doctorum, Graffis libro tertio, de casibus reservatis, cap. 2. numero vigesimo sexto, Peirinis tomo primo, de subdito, questione prima de obedientia, cap. 26. Lezana tomo primo, cap. 19. num. 12. Pellizarius tom. 2. tract. 8. cap. 9. num. 64. & alii multi apud Belasium verb. Apostata.

Graffis.

Peirin. Lezana. Pellizar. Belasius.

QUÆSTIO XIV.

Explicantur alia pœna, in quas incidunt Apostatae.

SUMMARIUM.

50 Bulla Pauli IV. est moderata.

51 Apostata, & fugitivi sunt privati voce activa, & passiva.

Tempus, quo sunt extra Religionem, non computandum inter annos professionis. Ibidem.

52 Privantur libris, & aliis rebus ad sumum usum.

53 Durante Apostasia non possunt predicare, nec audire confessiones.

54 Apostata privantur jure alimentorum de bonis suæ Religionis.

Maximè in hac re refertur Bulla edita à Paulo IV. anno 1558. quæ incipit: Postquam Divina Bonitas. In quo Pontifex Apostatas suspendit in perpetuum ab omni Ecclesiastici Ordinis executione, & ab omni gradu, omnibusque beneficiis obtentis, & eorum fructibus; eosque reddit inhabiles ad quoscunque gradus, sed hæc Bulla fuit recepta, ut testatur Sanchez libro sexto, in Decalog. capite octavo, numero trigesimo. Castro Palaus tractatu 16. disp. 4. part. 7. numero 2. Deinde prædicta Bulla Pauli IV. fuit moderata, & ad formam juris, & sacrum Constitutionum reducta per Pium IV. anno 1560. Constituit, quæ incipit: Sedis Apostolicæ, ut notat Prosper Augustin. in additionibus ad Quarantam in summa Bullar. verb. Apostata.

50. Paulus IV.

Palaus.

Prosper. Augustin.

Secundò, Tales Apostatae sunt privati voce activa, & passiva, ac jure primogenituræ, suæque antiquitate Religionis computato tempore, quo fuerunt extra Religionem. patet ex Decreto authentico edito à Cardinali Alexandrino, qui postea fuit Pius V. ex viva vocis oraculo facto super hæc re à Paulo IV. ex suo speciali mandato 10. Aprilis 1559. quem ipse Cardinalis edidit, ut supremus Inquisitor in favorem Patrum Minorum, & inter cætera ad finem dicitur: Dummodo tempus, quo manserint extra Religionem inter sue professionis annos non computetur. Quod prædicitur ordinatum est, & ad hoc tendit jus primogenituræ, quo privantur. Prædictam Constitutionem referunt Peirinis tom. 2. privileg. constitut. 2. Pauli IV. & Pellizar. tom. 2. tract. 8. cap. 8. num. 65. Qui etiam notant, quod quamvis sit viva vocis oraculum, non est revocatum inter cætera, quia est editum à Cardinali supremo inquisitore ex speciali mandato suæ sanctitatis per literas authenticas Cardinalis, ut infra dicemus.

51.

Pius V.

Peirin. Pellizar.

Tertio Religiosi Apostatae, aut fugitivi privantur libris, & aliis rebus ad eorum usum concessis, patet ex quadam Bulla Pauli I. data in favorem Congregationis Lombardiae Sancti Augustini, & alia Leonis X. facta Pauli X. tribus

52.

Pius II.

Leo X.

Peirini. tribus Minimis, quam refert Peirinus tom. 1. Privileg. Constit. 13. Leonis X.

53. Quarta pœna. Religiosus Apostata durante Apostasia non potest prædicare, nec docere, nec audire confessiones, nec similia facere: patet ex proximo Decreto, edito à Paulo IV. ubi expresse dicitur, quod tales Apostatæ sint, privati voce activa, & passiva, juræque suæ primogenituræ, nec non publica ad populam prædicatione, & confessionali sæcularium audientia.

54. Quinta pœna. Apostatæ, & fugitivi privantur alimentis, ac jure alimentorum de bonis suæ Religionis: Ita Surdus, Sanchez Pinellus, & alij, quos citant, & sequuntur Sanctarellus de Apostata, cap. 3. dub. 2. num. 22. Tamburinus de jure Abbat. disput. 8. quest. 9. num. 1. & assignant optimam rationem, quia Patet non tenetur alere filium sua culpa, à patris consortio, ac obedientia recedentem; ac proinde Apostata non potest alimentari de bonis inventis suæ Religionis, nisi in casu extremæ necessitatis, nec Religio tenetur ad illius debita solvenda, nisi in casu, quod ipse secum afferat bona sufficientia ad tale debitum.

55. Sexta pœna stante jure antiquo erat, ut qui ter apostataverit, eijceretur ab ordine, nunc verò jure novo Urbani VIII. quid dicendum, dicam verbo eijcere ab ordine.

QUÆSTIO XV.

An Religiosus Apostata gaudeat privilegio Canonis, fori, immunitatis Ecclesiasticæ?

SUMMARIUM.

- 56 Apostata, & fugitivi portantes habitum clericalem gaudent privilegio Canonis.
- 57 Gaudens privilegio fori ab omni jurisdictione seculari.
- 58 Gaudent privilegio à vectigalibus.
- 59 Gaudent privilegio immunitatis Ecclesiasticæ.

56. Deo primò, Religiosi etiam veri Apostatæ, sicut & eijcti gaudent privilegio Canonis, quia omnes veniunt sub nomine Monachi: Si quis suadente diabolo manus violentas in Clericum, vel Monachum injecerit, anathematis vinculo subjaceat. Et referatur Pontifici Romano, quia quamvis isti mereantur privari tali privilegio; de facto tamen non privantur ab aliquo jure; ergo cum verè, & proprie sint Religiosi, gaudent tali privilegio. Molina tract. 3. disp. 54. num. 2. cum Panormitano, & Pellizari. tom. 2. tract. 8. cap. 6. sectione 3. num. 145. affirmantes talem Apostatam, vel fugitivum gaudere tali privilegio, sive portet habitum, sive non. De quorum doctrina meritò dicitur Portell. in dubiis, verb. Manus violenta, num. 3 §. Quid si. Et contraria doctrina mihi est vera, quia ut quis gaudeat privilegio Canonis, debet

Molina. Pellizari.

Portell.

portare habitum, & confuram clericalem, ut Filliue. docent Filiucius tom. 1. tractatu. 14. de cens. Bonacina. in particulari, cap. 1. num. 8. Bonacina tom. 1. disputat. 2. de censur. questione quarta, de excommunicatione, punct. 1. num. 1. Nam qui percurit hominem sine habitu, cum non agnoscens Monachum, nullam facit injuriam statui Ecclesiastico.

Dico secundò, Privilegium fori, quo personæ Regularium legitime eximuntur à quacunque potestate sæculari in causis tam civilibus, quam criminalibus, & patet ex C. Non minus, de immunitate Ecclesiæ, de quo latè Molina tomo primo, de justitia, disputat. 31. conclusione 3. Suarez contra Regem Angliæ, lib. 4. de communitate Ecclesiæ, cap. 8. num. 2. & multi alij apud Dianam parte prima, tract. 2. Resolut. 1. tali prædicto privilegio gaudent omnes Religiosi etiam Apostatæ, ac perpetuo eijcti; hoc autem privilegium concessum est statui Religioso, nec constat aliunde Religiosis subtrahi per legitimam potestatem, quamvis sint Apostatæ, & eijcti.

57.

C. Non minus. Molina. Suarez.

Diana.

58.

Dico tertio Privilegium immunitatis à vectigalibus, ac tributis competit omnibus Religiosis. Ut suo loco dicemus verb. Tributum. inter quos etiam computantur Religiosi Apostatæ: nam ratione Apostatiæ non desinunt esse tales.

Quantum ad privilegium immunitatis Ecclesiasticæ Apostatas, ac fugitivos eo gaudere negat Peregrinus tractatu de immunitate, cap. 12. num. 16. Bordon. resol. 1. num. 18. contendit eo frui etiam in propriis Ecclesiis, non verò in Conventibus. At Diana cum multis Auctoribus part. 1. tract. 1. Resol. 231. affirmat, & ex eo probatur, quia Gregorius XIV. in sua Bulla de hac re edita, non excludit Apostatas, cum ibi sit posita clausula, tantum, quæ extensionem excludit, tamen ab hac regula excipiuntur proprii Conventus, ac Ecclesiæ sui Ordinis, aliàs tales Apostatæ nunquam possent puniri, incarcerari, ac capi, de qua re idem Diana supra, Resol. 25. & part. 6. tract. 1. Resol. 26. quest. 10. & ideo tales Religiosi possunt etiam à suis Prælatibus vi, ac violentia capi, & teneri.

59.

Peregrin. Bordon.

Diana.

Greg. XIV.

QUÆSTIO XVI.

An Religiosus Apostata gaudeat privilegio, & indulgentiis suæ Religionis.

SUMMARIUM.

- 60 Apostata, & fugitivus gaudet indulgentiis ac privilegiis suæ Religionis.
- 61 At verò si Apostata intendit annullare suam professionem, non gaudet.

Apostatæ, & fugitivi gaudent privilegiis, ac indulgentiis concessis proprio Ordini suo. Ita Sanchez, & Lezana citandi. Pellizarius tractatu 8. cap. 8. sectione 3. num. 74.

60.

Pellizari.

num. 74.

num. 74. Si tamen ad earum consecutionem sint dispositi, privilegiis quidem gaudeat, quia nullum extat jus contrarium; & sic statutus Religiosus, qui in Religioso Apostata manet est sufficiens ratio ad hoc, ut gaudeat privilegiis suæ Religionis, ut pote verus illius Religiosus etiam erit sufficiens ratio, ut gaudeat illius indulgentiis; eo quod nullum apparet fundamentum, ut à participatione illarum excludatur.

61. Hæc tamen doctrina limitanda est, & non habet locum in illis Apostatis, qui à Religione recedunt, & habitum dimittere intendentes suam professionem esse nullam; ita ex Mandosio Sanchez lib. 9. cap. 8. numero 34. M. Lezana tomo primo, cap. 16. num. duodecimo; & patet ex Concilii Tridentini sessione 26. c. 19. de Regularibus, ubi dicitur: Quod si antea habitum sponte dimiserit, tanquam Apostata puniatur; interim verò nullo privilegio suæ Religionis juvetur. Et bene notant citati Authores, quod cum hoc Decretum sit pœnale, non esse extendendum ad alios Apostatas, in quibus hæc conditiones annullandi professionem non dantur.

Sanch. Lezana. Trident.

QUÆSTIO XVII.

Bona Apostatarum ad quem pertinent?

SUMMARIUM.

- 62 Bona Apostatarum per fraudem pertinent ad eum, cui facta est injuria.
- 63 Bona illorum si ad Religionem revertunt, sunt Religionis.
- 64 Bona illorum qui discedunt extra Religionem sunt Camera Apostolica.
- 65 Si Apostata in via dati Religionis post mortem ante sententiam, non sunt danda Camera Apostolica.
- 66 Que acquisit in intuitu beneficii Ecclesiastici, ad illam Ecclesiam pertinent.

61. Rosella. Sanchez. Portell.

63.

Cap. Abbas. Sylvest. Suar. Lezana.

64.

Bona Apostatarum contra justitiam acquisita per furtum, fraudem, &c. restituenda sunt eis, quibus facta est injuria, Rosella in summa, verb. Religio, 1. num. 1. Sanchez lib. 7. Decalog. c. 33. n. 6. Portellus in dubiis, verb. Apostata, num. 7.

Ea autem, quæ Religiosus Apostata, vel fugitivus acquisivit, si ad Religionem revertitur, ea secum defert, & ad Religionem pertinet, talis enim est verus Religiosus, & per consequens debet monasterio acquirere, & ita definitur, cap. Abbas, 18. quest. 2. Ita Sylvest. verb. Apostata, quest. 9. num. 12. Suar. tom. 4. de Relig. tract. 8. lib. 8. cap. num. 20. quod intelligitur etiam ut notat Lezana verb. Apostata, num. 8. de bonis etiam peccaminosè acquisitis, non tamen contra justitiam, ut dixi ad initium quæstionis.

Nec cum his obstat Constitutio Gregorii XIII. quæ incipit: Officiis nostri, ubi istorum bona applicantur Camera Apostolicæ, quod intelligitur de illis Apostatis, qui decesserunt extra claustra, in sua apostasia morientes, Rodrig. tom. 1. quest. 30. art. 12. §. Sed contra Rodriguez. Portell. in dub. verb. Apostata, num. 7. Laurent. de Portell. Franchis in controversiis Episcoporum & Regul. Laurent. circa Decreta Sacre Congreg. de Apostatis, & eijctis, quest. 11.

Tamen si præfati Religiosi Apostatæ, in vita sua disposuerint de suis bonis, tradendo ea Religioni, Religio non tenetur ea restituere Camera, nisi post sententiam condemnationis, applicatio enim talium bonorum camerae est pœnalis, & omnis pœna non obligat, nisi post sententiam, nemo enim tenetur ad pœnam ante condemnationem Suarez tom. 4. de Religione tract. 8. lib. 3. cap. 2. num. 17. M. Lezana cit. num. 21.

Si Religiosus fugitivus, vel Apostata impetravit beneficium à locis Ecclesiæ, ea, quæ acquisivit intuitu talis Ecclesiæ pertinent ad Ecclesiam, acquisivit enim illa ut pars ipsius Ecclesiæ. At verò ea, quæ acquisivit intuitu suæ personæ, ejusque industriae, acquisit Religio cum persona illa ejusque industria, ad Religionem pertinent. D. Anton. 3. part. tit. 16. cap. 3. §. 1. Azor. tom. 1. lib. 12. cap. 6. quest. 8. De his verò, quæ Apostata per negotiationem acquisivit, dicam infra verb. Negativum.

dunt extra claustra, in sua apostasia morientes, Rodrig. tom. 1. quest. 30. art. 12. §. Sed contra Rodriguez. Portell. in dub. verb. Apostata, num. 7. Laurent. de Portell. Franchis in controversiis Episcoporum & Regul. Laurent. circa Decreta Sacre Congreg. de Apostatis, & eijctis, quest. 11.

Tamen si præfati Religiosi Apostatæ, in vita sua disposuerint de suis bonis, tradendo ea Religioni, Religio non tenetur ea restituere Camera, nisi post sententiam condemnationis, applicatio enim talium bonorum camerae est pœnalis, & omnis pœna non obligat, nisi post sententiam, nemo enim tenetur ad pœnam ante condemnationem Suarez tom. 4. de Religione tract. 8. lib. 3. cap. 2. num. 17. M. Lezana cit. num. 21.

65.

Suarez. Lezana.

66.

Si Religiosus fugitivus, vel Apostata impetravit beneficium à locis Ecclesiæ, ea, quæ acquisivit intuitu talis Ecclesiæ pertinent ad Ecclesiam, acquisivit enim illa ut pars ipsius Ecclesiæ. At verò ea, quæ acquisivit intuitu suæ personæ, ejusque industriae, acquisit Religio cum persona illa ejusque industria, ad Religionem pertinent. D. Anton. 3. part. tit. 16. cap. 3. §. 1. Azor. tom. 1. lib. 12. cap. 6. quest. 8. De his verò, quæ Apostata per negotiationem acquisivit, dicam infra verb. Negativum.

D. Anton. Azor.

QUÆSTIO XVIII.

Quis valeat Apostatas, & fugitivos à censuris absolvere, & cum eis in irregularitate dispensare.

SUMMARIUM.

- 67 Apostasia, & egressio nocturna à Conventu est casus reservabilis à Prælatibus.
- 68 Prælati possunt absolvere à tali excommunicatione.
- 69 Possunt Prælati dispensare cum eis in qualibet suspensione.
- 70 Possunt etiam dispensare in qualibet irregularitate.

Crimen Apostatiæ sive cum habitu, sive sine illo, sicut & nocturna egressio à Conventu sine Prælati licentia, juxta Decretum Clementis VIII. casus est reservabilis à superioribus Religionum, seu possunt illum reservare, & dato quod talis casus non sit reservatus in Religione, nec ex vi juris sit excommunicatio posita Apostatis, ac fugitivis cum habitu; tamen per multa privilegia Apostolica Religionibus concessa imposta est excommunicatio reservata, ut supra dixi questione 12. num. 45. & si aliqui dixerunt apud Suarez, tom. 4. de Religione tractatione 10. lib. 3. cap. 4. num. 2. quod à quolibet Ordinis Confessore absolvi poterunt; ex eo hoc dixerunt, quia existimabant nullam esse excommunicationem reservatam, quam dari jam diximus, & tenet ipse Suarez.

67.

Suarez.

68.

A tali excommunicatione etiam refer-